

Miljøministeriet
Att.: Sofie Dam
Fremsendt til mim@mim.dk, kopi: sofda@mim.dk

Journal nr. 2023-2267

Den 22. august 2024

Høringsvar vedrørende revideret udkast til ændring af lov om miljøbeskyttelse (udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter mv.)

VANA takker for modtagelsen af ovennævnte udkast i høring og fremfører nedenfor vores bemærkninger og henviser særligt til ikrafttrædelsesdato, gennemsigtighed i gebyrer og rammer for overdragelse.

Indledningsvist bemærkes det, at VANA og vores stiftere støtter ambitionerne om cirkulær økonomi og udvidet producentansvar og ser frem til at løfte forpligtelserne på vegne af vores medlemmer. Producentansvaret har dog omfattende konsekvenser for virksomhederne, der udover de økonomiske konsekvenser, også bliver pålagt store administrative byrder i forhold til blandt andet dataindsamling og indberetning. For at sikre, at producentansvaret leverer de miljøforbedringer og -effekter, som det er beskrevet i den politiske aftale¹, er det afgørende med et velfungerende system, der er til at efterleve, ligesom det er afgørende, at der tages højde for EU-harmonisering.

Generelle bemærkninger

Tidsplan - ikrafttrædelse

Ikrafttrædelse bør tage højde for virksomhedernes budgetprocesser og mulighed for at omstille deres forretning til producentansvaret. Det er ikke muligt for virksomhederne at indrette sig hensigtsmæssigt, ift. budgetter, kommende prisaftaler mv., når der på grund af manglende lovgivning og vejledning, fortsat ikke er klarhed over producentdefinition, hvilke krav de skal opfylde og hvad omkostningerne bliver. Derudover bør ikrafttrædelse tage højde for den normale praksis hos affaldsbehandlernes processer for indgåelse af aftaler for det kommende år, hvilket altid følger kalenderåret med start 1. januar.

VANA opfordrer derfor på det kraftigste til, at producentansvaret får virkning fra 1. januar 2026. Dette understøttes i øvrigt af "Vejledning til ministerierne om de fælles ikrafttrædelsesdatoer", hvori det fremgår at "*Erhvervsrettet lovgivning skal som hovedregel kun træde i kraft to gange om året hhv. 1. januar og 1. juli*".

Overdragelse af affald

Det fremgår af lovforslaget, at kommunalbestyrelsen har det organisatoriske ansvar for indsamlingen af husholdningsaffald, hvorefter det skal overdrages til producenterne på en omlasteplads udpeget af kommunalbestyrelsen. Denne bemyndigelse synes også at omfatte kommunalbestyrelsens udpegelse af private omlastepladser.

¹ Aftale om Udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter af 30. august 2022.

Producenterne har herefter det organisatoriske ansvar for, at det indsamlede affald bliver behandlet, så Danmark lever op til sine direktivforpligtelser. Udgangspunktet for indsamling og overdragelse bør derfor tage hensyn til den videre affaldsbehandling.

VANA opfordrer på det kraftigste til, at kommunalbestyrelsen kun har udpegningsretten, så længe investeringer i kommunale omlastepladser, der er sket før i ikrafttrædelse af bekendtgørelsen, afskrives. På den måde tages hensyn til eventuelle strandede omkostninger.

Efter denne overgangsperiode, henstiller VANA til, at Miljøministeriet går tilbage til formuleringen fra lovforslaget 2023, hvoraf det fremgik, at producenterne udpeger en plads, hvor overdragelsen skal finde sted, dog ikke mod kommunalbestyrelsens vilje. Det bør ydermere fremgå, at kommunalbestyrelsen kun kan deltage i forbehandlingsaktiviteter i forbindelse med omlastning af affaldet efter aftale med producenterne.

Fastholdes kommunalbestyrelsens ansvar for at udpege omlastepladser, anbefaler VANA, at denne ret indskrænkes til alene at gælde for kommunale omlastningsanlæg, mens producenterne fastholder retten til på konkurrencevilkår at kunne indgå aftaler med private omlastningsanlæg. Dette kan evt. kombineres med en kommunal veto, såfremt producentens udpegede plads ikke er forenelig med kommunens indsamlingsordninger eller -aftaler.

VANA henviser i øvrigt til vores fremsendte bemærkninger vedrørende retningslinje for overdragelse.

Gennemsigthed i gebyrer

Det følger af affaldsdirektivet, at producenterne skal dække de omkostninger, som er *nødvendige* for at opfylde målene for affaldshåndtering, hvilket bør være udgangspunktet for gebyrfastsættelsen.

Udkastet fremlægger mange forskellige typer gebyrer og compensationer og det er ikke tydeligt, hvordan man sikrer transparent fastsættelse, at der ikke opstår dobbeltgebyrer, samt hvornår producenterne får kendskab til gebyrniveau.

En engangsemballage af plast vil potentielt blive omfattet af 5-6 gebyrer udover selve betalingen for affaldsbehandlingen. Hvis emballagen ydermere er omfattet af emballageafgiftsloven, vil dette komme oveni.

Med udgangspunkt i hvor uigennemsigtigt gebyrfastsættelsen er formuleret, samt den manglende formulering af et basisserviceniveau, er det yderligere afgørende, at man revurderer den manglende mulighed for klageadgang.

VANA opfordrer Miljøministeriet til at fremkomme med en oversigt over, hvilke gebyrer virksomhederne bliver pålagt, herunder om oplystningen i bilag 1 er korrekt forstået, samt hvordan det sikres, at gebyrerne stemmer overens med den reelle direktivforpligtelse og endeligt, hvornår producenterne kan forvente at kende omkostningsniveauet.

VANA anbefaler, at producenterne via interesseorganisationer eller kollektive ordninger inddrages formelt i en følgegruppe om gebyrer i regi af Forsyningstilsynet.

For bemærkninger til de enkelte gebyrer henvises til de konkrete bemærkninger nedenfor.

Emballageafgift og udvidet producentansvar

Miljøministeriet har tilkendegivet, at det forventes, at den eksisterende emballageafgift bibeholdes, også efter producentansvarets ikrafttrædelse. Med producentansvarets indførelse bliver producenterne pålagt den økonomiske forpligtelse til håndtering af deres emballageaffald. Derudover pålægges producenterne gebyrer til oplysning og oprydning af engangsplastprodukter som følge af engangsplastdirektivet.

Afgiftssaneringspakken af 14. november 2018 fjernede emballageafgiften på emballager omfattet af det obligatoriske pant- og retursystem, med henvisning til at: *"emballageafgiften og pant- og retursystemet på hver sin måde har til formål at nedbringe affaldsmængderne, og at de to regelsæt derfor varetager samme grundlæggende miljømæssige formål"*.

VANA henstiller til, at producenter, der kan dokumentere, at de er registreret i Dansk Producentansvar, bliver fritaget for emballageafgift på samme vilkår som emballager omfattet af pant- og retursystemet for ikke at skabe urimelige konkurrencevilkår.

Overgangsperiode – serviceniveau

Af lovforslaget fremgår det, at der er behov for en overgangsperiode førend, et serviceniveau kan fastsættes i en bekendtgørelse, samt at Miljøministeriet forventer, at det tidligst kan ske i forbindelse med evalueringen af producentansvar for emballage, der, jf. den politiske aftale, er planlagt til 2027.

Det er derfor helt afgørende, at der i forbindelse med fastsættelse af producentgebyret, tilvejebringes nogle rammer, herunder en baseline, fx på baggrund af de nuværende affaldsgebyrer, så producenterne kender omkostningsniveauet, samt har mulighed for at påklage hvis det afviger væsentligt.

Se særligt de konkrete bemærkninger nedenfor.

Kompensation erhvervsaffald (til affaldsproducerende virksomheder)

Det fremgår af lovforslaget, at den affaldsproducerende virksomhed har det organisatoriske ansvar for emballageaffald. Af den politiske aftale fremgår det, at den affaldsproducerende virksomhed kan overdrage dette ansvar til en privat affaldsindsamler.

Med lovforslaget lægges der op til en model, hvor det er de enkelte affaldsproducerende virksomheder, der skal søge kompensation for håndteringen af deres emballageaffald, i stedet for deres affaldsindsamlere.

At man går fra ca. 20 aktører, der skal søge kompensation til 300.000 virksomheder vil skabe en skævvridning af markedet, ulige konkurrenceforhold og medføre store administrative omkostninger for både affaldsproducerende virksomheder og de kollektive ordninger. I praksis vil det betyde, at de administrative omkostninger i mange tilfælde vil overstige den kompensation de affaldsproducerende virksomheder vil kunne få for deres emballageaffald.

VANA opfordrer på det kraftigste Miljøministeriet til at tage højde for dette i den videre udmøntning af reglerne og fremkomme med en konkret plan for, hvordan kompensation for erhvervsaffald i praksis skal håndteres.

Overgangsperiode – kommunale kontrakter

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at kommunalbestyrelsen i enkelte tilfælde vil få mulighed for at undlade at overdrage affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald i en overgangsperiode. Undtagelsen vil medføre, at kommunalbestyrelser, der har indgået

kontrakter inden datoen for fremsættelse af lovforslaget (forventeligt oktober 2024), kan afvente overdragelse af det organisatoriske ansvar, indtil disse kontrakter er udløbet.

Med forslagets udformning er der en risiko for, at kommuner gennemfører udbud inden de fremlagte frister, som vil række langt ud over 2025, hvilket ikke er i tråd med baggrunden for producentansvarets indførelse.

VANA opfordrer til, at kommunerne forpligtes til at informere om eventuelle eksisterende kontrakter uden opsigelsesmuligheder, når skæringen for overgangsperioden indtræder (oktober 2024), således at problemets omfang kan afklares, da det er helt afgørende for de kollektive ordningers mulighed for at indgå aftaler om affaldsbehandling.

Udgangspunktet for overgangsordningen er at undgå strandede omkostninger hos kommunalbestyrelsen. Det er derfor ikke udløb af kontrakten, der bør være udgangspunktet, men derimod risikoen for økonomiske konsekvenser.

Det bør derfor præciseres, at overgangsordningen udelukkende kan anvendes i tilfælde, hvor en kontrakt ikke kan opsiges før udløb uden strandede omkostninger for kommunalbestyrelsen. Hvis kommunalbestyrelsens kontrakt indeholder opsigelsesmuligheder uden økonomiske konsekvenser, skal disse anvendes.

VANA henstiller til, at muligheden for anvendelse af optioner om kontraktforlængelse udgår.

Tildelingsperiode

Det fremgår af udkastet, at den første tildelingsperiode vil være 15 måneder, hvorefter der vil være tale om tildelingsperioder på mellem 24 og 36 måneder.

Den første tildeling vil være behæftet med stor usikkerhed, idet den baseres på forventede markedsførte mængder i 2024. VANA opfordrer derfor til en indfasning, således at den første tildeling er 12 måneder frem til 31. december 2025 (15 måneder hvis ikrafttrædelse fastholdes til 1. oktober), den næste 24 måneder (1. januar 2026 – 31. december 2027). I evalueringen 2027 vurderes det, om tildelingsperioderne med fordel kan være 36 måneder fremadrettet.

Tildeling – hensyn

Det fremgår af lovforslaget, at tildeling vil ske på baggrund af hensyn til, at emballageaffaldsfraktioner, der indsamles kombineret eller på anden vis sammenblandes i forbindelse med den kommunale indsamling herunder som følge af fælleskommunale løsninger, så vidt muligt tildeles samme producent eller kollektive ordning, da affaldet ikke kan opdeles fysisk, samt at det forventes, at der også skal tages højde for, at alle emballageaffaldsfraktioner i en kommune der skal overdrages, så vidt muligt tildeles samme producent eller kollektive ordning af hensyn til at reducere kompleksiteten.

VANA er enige i, at udgangspunktet for tildeling bør være, at kompleksiteten mindskes og tildelingen tilgodeser en ensartet indsamling og overdragelse, samt kontinuerlige samarbejder.

VANA henviser i øvrigt til vores fremsendte bemærkninger vedrørende fordelene ved et offentligt clearing house.

Obligatorisk medlemskab af kollektive ordninger

Det fremgår af lovforslaget, at der bliver krav om obligatorisk tilslutning til en kollektiv ordning med henvisning til, at det vil reducere kompleksiteten i de kollektive ordningers samarbejde

med kommunerne, sikre en omkostningseffektiv ordning og sikre, at alle producenter over den fastsatte administrative bagatelgrænse omfattes af det økonomiske incitament til mere miljøvenlig emballage.

VANA støtter kravet om obligatorisk medlemskab af kollektive ordninger, men understreger behovet for at det tydeliggøres, hvilken betydning det har for fx egne tilbagetagningsordninger.

Tilsyn

Miljøstyrelsen opfordres til at komme med en udførlig og detaljeret tilsynsplan. Producenterne har en stor interesse i, at tilsynet fungerer så effektivt som muligt og vil med de kollektive ordninger have stor viden om, hvor tilsynet kan få mest gavn af sin indsats.

VANA foreslår således, at producenterne, fx via interesseorganisationer eller kollektive ordninger, inddrages formelt i tilsynets opgavevaretagelse og finansieringsbehov.

Konkrete bemærkninger

Betaling til kollektive ordninger for ikke emballageaffald, § 9 p, stk. 7

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke er hensigten at lade den del af affaldet, der udgør ikke-emballageaffald, omfatte af producentansvaret for emballage.

VANA er enige i denne betragtning, og henstiller til, at man i bemærkningerne eller efterfølgende vejledning præciserer, at producenterne ikke skal finansiere rester af madaffald i emballagerne. Dette affald er organisk affald, og skal fortsat finansieres af kommunerne på samme måde, som fejlsorteret emballage i restaffaldet også skal finansieres af producenterne.

Det fremgår derudover af lovforslaget, at producenter eller disses kollektive ordninger har pligt til at overtage og behandle ikke-emballageaffald samt til fastsættelse og opkrævning af betaling for behandlingen af affald, der ikke er emballageaffald, herunder om opgørelse af omkostninger og dokumentation for afholdte udgifter.

Det bør præcises, at forpligtelsen omfatter *alle* udgifter og omkostninger i forbindelse med overtagelse, håndtering og behandling af ikke-emballageaffald, herunder også udgifter til transport og administration.

Producentgebyr, § 9 p, stk. 16, nr. 1-7

Det fremgår af lovforslaget, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte producentgebyret, så det dækker kommunalbestyrelsens udgifter til: 1) *Indsamling, transport og behandling af emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.*, 2) *Planlægning, etablering og administration af affaldsordninger, der vedrører emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.*, 3) *Oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af stk. 11.*, 4) *Indsamling, registrering og indberetning af oplysninger, der vedrører emballageaffald, efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 1.*, 5) *Administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyrer, samt dokumentation for gebyrers sammensætning*, 6) *Betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, der vedrører emballageaffald, herunder udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets analyser og overvågning efter § 48 d, stk. 2 og regler udstedt i medfør heraf.*, samt til 7) *Forskudsvis dækning af planlagte investeringer, der vedrører emballageaffald, og som omfattes af regler udstedt i medfør af stk. 2.*

I lovforslaget fra 2023, var der fire underpunkter, som gebyret skulle dække. Dette er nu øget til syv.

På baggrund af de mange uafklarede elementer samt et serviceniveau, der først kan fastsættes efter en evaluering i 2027, er det helt urimeligt, at producentgebyret skal dække så mange områder, som producenterne ikke kan få kendskab til i forhold til fastsættelse.

VANA anbefaler på det kraftigste, at denne hjemmel revideres, så 'nødvendige' tilføjes:
"Kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald, til dækning af kommunalbestyrelsens nødvendige udgifter til..."

Af hensyn til gennemsigtighed bør gebyr til Forsyningstilsynet følge øvrige gebyrer til staten og ikke være en del af producentgebyret.

Forskudsvis dækning af planlagte investeringer bør tages ud af producentgebyret. Fastholdes formuleringen, bør der være en opstilling af, hvilke investeringer det gælder, samt hvornår kommunalbestyrelsen kan indregne det i producentgebyret.

VANA understreger igen, at direktivkravet vedrører nødvendige omkostninger.

Det fremgår af lovforslaget, at kommunerne årligt skal udarbejde en rapport med henblik på, at Forsyningstilsynet kan overvåge og analysere producentgebyret.

VANA opfordrer på det kraftigste til, at der udarbejdes et overblik over gebyrniveauet på baggrund af 2025 affaldsgebyrer forud for producentansvarets ikrafttrædelse, så producenterne får et udgangspunkt for omkostningsniveauet.

Endeligt opfordrer VANA til at Miljøministeriet ensretter reglerne for, hvornår kommunalbestyrelsen skal offentliggøre det kommende års producentgebyr. Offentliggørelse bør ske i så god tid, at det kan indregnes i de kollektive ordningers priser, så producenterne kan indregne det i det budgetår.

Det fremgår af forslaget, at kommunalbestyrelsen én gang årligt skal fastsætte og offentliggøre producentgebyrer, samt at producentgebyrer skal opkræves samlet for alle affaldsordninger i et passende interval, fx 2-4 gange årligt.

VANA opfordrer til, at det passende interval for opkrævning af producentgebyret sker i dialog med de kollektive ordninger i forbindelse med den udarbejdelse af den udmøntende bekendtgørelse.

Gebyr til miljøministeren, § 9 p, stk. 19, nr. 1-5

Det følger af lovforslaget, at producenterne skal dække miljøministerens omkostninger forbundet med opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald.

VANA bemærker, at sammenblanding af emballage og ikke emballager er til sikring af den eksisterende affaldsindsamling, og ikke en nødvendig følge af producentansvaret.

Sammenblanding af emballage og ikke emballager medfører i værste fald forringet kvalitet, som producenterne ikke kompenseres for, hvorfor det bør være staten eller kommunalbestyrelsen, der dækker udgifter til opgørelse af andel af emballager.

Fastholdes udgangspunktet om, at producenterne skal dække omkostningerne til analysen, bør dette som minimum kun vedrøre halvdelen af omkostningerne til analysen.

Gebyr til oplysning, til kommunalbestyrelse eller miljøministeren, § 9 p, stk. 11

Producenterne bliver pålagt at dække omkostningerne til oplysning, både til Miljøministeren og kommunalbestyrelsen.

VANA henstiller til, at Miljøministeriet beskriver, hvordan det sikres, at det ikke medfører dobbeltgebyrer og at niveauet stemmer overens med den reelle direktivforpligtelse.

Det bør være tydeligt, at kommunernes oplysningspligt udelukkende angår oplysning om indsamling i den pågældende kommune. Derudover bør der tilføjes en pligt til kommunalbestyrelsen om at modtage og indarbejde input fra den kollektive ordning, som er blevet tildelt kommunen, idet det er den kollektive ordning, der sikrer affaldsbehandling og har kendskab til hvilke tiltag, der vil forbedre genanvendelsen.

Endeligt bør der tilføjes et maksimum beløb for, hvor mange omkostninger kommunalbestyrelsen må anvende til at løfte oplysningsforpligtelsen.

For statens oplysningsforpligtelse bør der være et tilsvarende maksimum for, hvor mange omkostninger miljøstyrelsen kan anvende til at løfte denne forpligtelse.

Klageadgang, § 9 p, stk. 18

Ifølge det foreslåede stk. 18 kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 16 ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Gebyrernes fastsættelse har afgørende betydning for producenterne og de kollektive ordningers økonomi, ligesom der fortsat mangler afklaringer vedrørende fastsættelse mv.

VANA opfordrer derfor på det kraftigste til, at der indsættes en klageadgang, evt. til Ankestyrelsen, som fører tilsyn med kommunernes overholdelse af reglerne om fastsættelse, opkrævning og kontoføring af gebyrer.

Tilbagebetaling af tidligere indbetalte finansielle bidrag og gebyrer, når emballager mv. markedsføres udenfor Danmark

Det fremgår af bemærkningerne, at det er Miljøministeriets hensigt, at ordningen for tilbagebetaling skal være enkel at administrere for producenter og importører, for producentregisteret og for myndighederne. Derudover fremgår det, at det skal sikres, at det er enkelt at føre tilsyn herunder ved, at producenter og importører skal dokumentere hvilket senere omsætningsled i Danmark, der har eksporteret produkterne, som producenten ønsker at reducere de markedsførte mængder med og få tilbagebetaling for.

VANA er enige i udgangspunktet om, at ordningen skal være enkel at administrere, men opfordrer Miljøministeriet til at have fokus på risici i udformningen af reglerne, herunder krav til dokumentation, så det ikke bliver en ordning, der skaber unødige økonomiske risici.

Endeligt bemærkes det, at tilbagebetalingsmekanismen er et krav fra WEEE direktivet, men tilsvarende synes ikke at være til stede i hverken affaldsrammedirektivet, emballagedirektivet, emballageforordningen eller engangsplastdirektivet. VANA opfordrer derfor til, at Miljøministeriet undersøger, hvordan denne mekanisme håndteres på tværs af EU.

Derudover har VANA fået flere henvendelser fra virksomheder, som bliver i tvivl om læsningen af hjemmel vedrørende tilbagebetaling og om det indebærer, at der skal indrapporteres for alle produkter og så efterfølgende ansøges om tilbagebetaling for de produkter, der udføres.

VANA henstiller derfor til, at Miljøministeriet bekræfter, at bestemmelser vedrørende tilbagebetaling udelukkende omfatter de tilfælde, hvor producenter har indrapporteret, men efterfølgende finder ud af, at produkterne skal markedsføres uden for Danmark. Produkter som producenter i udgangspunktet ved ikke skal markedsføre i Danmark, skal ikke indberettes.

Der henvises i øvrigt til hørings svar fra VANAs stifterorganisationer: Dansk Industri, Landbrug & Fødevarer, DagSam (MLDK og DSK) og Dansk Erhverv.

Vi står naturligvis til rådighed for yderligere uddybning eller opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Marianne Roed Jakobsen,
adm. Direktør, VANA

og VANAs bestyrelse:

Karin Klitgaard, Bestyrelsesleder
Underdirektør, DI

John Wagner, Vicebestyrelsesleder
DagSam, tidl. adm. direktør for DSK

Andreas Hastrup Clemmensen
Chefkonsulent, Dansk Erhverv

Henrik Hyltoft
Vicedirektør, Dansk Erhverv

Anette Christiansen
Miljøchef, Landbrug & Fødevarer

Jan Laustsen
International chef, Landbrug & Fødevarer

Leif Nielsen
Branchedirektør, DI Fødevarer

Niels Jensen
CEO, MLDK - Mærkevareleverandørerne

Bilag 1 – Oversigt over gebyrer mv.

	Type	Samlet oversigt over antal gebyrer, emballagen/produktet bliver omfattet af
	Emballager	Gebyr A-D
Producentgebyr (A)	Producentgebyr (til kommunalbestyrelse) § 9 p, stk. 16, nr. 1-7: <ul style="list-style-type: none"> - indsamling, transport og evt. behandling, - planlægning, - oplysning, - indsamling og registrering af oplysninger, - administration, - udgifter til Forsyningstilsynet, - forskudsvis dækning af planlagte investeringer 	
Økonomisk kompensation til affaldsproducerende virksomheder (B)	Kompensation erhvervsaffald (til affaldsproducerende virksomheder) § 9 p, stk. 8	
Gebyr til stat – emballage (C)	Gebyr til stat: § 9 p, stk. 19, nr. 1-5: til dækning af: <ul style="list-style-type: none"> - Opgørelse af emballageaffald, - Sekretariatsbetjening - Oplysningstiltag, - Behandling af klager - Administration 	
Gebyr til DPA (D)	Gebyr til DPA § 9 ø, stk. 4 <ul style="list-style-type: none"> - Registreringsgebyr - Årligt gebyr 	
	Emballage af engangsplast	Gebyr A-E
Gebyr til stat - engangsplast emballage (E)	Gebyr til stat: 9 p, stk. 20, nr. 1-4 til dækning af: <ul style="list-style-type: none"> - Oprydning af henkastet, - Indsamling i offentlige indsamlingssystemer - Oplysningstiltag - Administration 	Emballager af engangsplast skal både betale producentgebyr (A)/eller erhvervskompensation (B), gebyr til stat for emballage (C), gebyr til DPA (D) og gebyr til stat for oprydning mv. engangsplast (E)
	Emballage omfattet af emballageafgift	Gebyr A, B, C, D, (E) og F
Gebyr til stat – Afgift (F)	Gebyr til staten: § 1 i emballageafgiftsloven	Emballager af omfattet af emballageafgift (spiritus, vin mv) skal både betale producentgebyr (A)/eller erhvervskompensation (B), gebyr til stat for emballage (C),

		Gebyr til DPA (D), hvis plast: gebyr til stat for oprydning mv. engangsplast (E) og afgift efter emballageafgiftsloven (F).
	Engangsprodukter af plast (vådservietter og balloner)	Gebyr G
Gebyr til stat – engangsplastpro- dukt (G)	Gebyr til staten: § 9 t, stk. 3 til dækning af: - Oprydning af henkastet - Oplysningstiltag - Administration	
	Engangsprodukter af plast (tobaksfiltre)	Gebyr H
Gebyr til stat – tobak (H)	Gebyr til staten: § 9 t, stk. 3 til dækning af: - Oprydning af henkastet - Oplysningstiltag - Indsamling i offentlige indsamlingssystemer - Administration	
	Fiskeredskaber af plast	Gebyr I
Gebyr til stat – Fisk (I)	Gebyr til staten: § 9 h, stk. 9, 2. pkt. til dækning af: - Oplysningstiltag	